Nutnou podporou chudinskou je podle § 26 cit. dom. zákona a podle § 1 zákona č. 59/1868 z. z. čes. rozuměti jen to, čeho chudý nevyhnutelně potřebuje. § 7 tohoto zákona, jehož se i stížnost dovolává, normuje pak právo obce pobytu, není-li státními smlouvami nebo zákonem jinak stanoveno, (§§ 28, 38 a 39 dom. zákona), aby žádala náhradu tohoto nákladu na obci domovské. I z ustanovení posléz uvedeného, zvláště pak z toho, že se dovolává také § 28 dom. zákona, plyne, že obec pobytu může žádati na obci domovské jen náhradu nutné podpory, jejíž pojem byl shora definován, to jest takové podpory, které chudý nevyhnutelně potřebuje a která tedy pro domovskou obec je nejméně nákladnou (srov. Boh. A 9360/31).

Ale pak žal. úřad měl oporu v uvedených předpisech dom. i chudin. zákona pro svůj názor, že zásadou chudinského práva jest, že obec pobytu, ošetřujíc podle předpisu § 29 dom. zákona cizího přespolního chudého, je povinna svědomitě zachovávati zájmy jeho domovské obce a tedy voliti takový způsob ošetření, který by — šetře předpisů zdravotně-policejních — byl co nejméně nákladný a obec domovskou při uplatnění regresního nároku zatížil co nejméně, příp. který by jí vůbec výloh nezpůsobil. Že by skutkový základ žal. úřadu, z kterého vycházel v nař. rozhodnutí při aplikaci uvedeného právního názoru, byl stižen některou z vad, uvedených v 2. odst. § 6 zákona o ss, stížnost nevytýká. Nař. rozhodnutí o tento právní názor opřené je ve shodě se zákonem. —

Č. 12.847.

Politické strany. — Policejní věci: * V pouhém potvrzení, které vydá poslední funkcionář strany, jejíž činnost byla podle zákona č. 201/1933 Sb. zastavena, bývalému příslušníku této strany o tom, ve které době byl členem této strany a kdy z ní vystoupil, nelze spatřovati vyvíjení další činnosti této strany podle § 2 cit. zákona.

(Nález z 6. dubna 1937 č. 11.831/37.)

Věc: Rudolf E., Heřman H. a Josef M. v Rýmařově (adv. Dr. Hanuš Neuwirth z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Brně z 29. května 1934 o přestupku zákona č. 201/1933 Sb.

Výrok: Nařízené rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezy okr. úřadu v Rýmařově ze 6. února 1934 byli Rudolf E. a Heřman H. v Rýmařově uznáni vinnými přestupkem § 2 odst. 1 zákona z 25. října 1933 č. 201 Sb., jehož se dopustili tím, že 28. listopadu 1933 vydali a podepsali Josefu M. potvrzení o jeho vystoupení z německé národní socialistické strany dělnické, čímž po zastavení činnosti uvedené strany vyvinuli další činnost této strany. E. a H. byli odsouzeni každý k trestu vězení v trvání pěti dnů a k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k dalšímu trestu vězení v trvání pěti dnů.

Nálezem z téhož dne byl Josef M. uznán vinným přestupkem § 2 odst. 2 lit. d) zákona č. 201/1933 Sb., jehož se dopustil tím, že po zasta-

vení činnosti německé národní socialistické strany dělnické dále se stýkal s touto stranou, což je patrno z toho, že si dal od býv. funkcionářů této strany Heřmana H. a Rudolfa E. vydati potvrzení z 28. listopadu 1933 o svém vystoupení z téže strany. Jmenovaný byl odsouzen k vězení v trvání pěti dnů a pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti této pokuty k dalšímu vězení v trvání pěti dnů.

Nař. rozhodnutími byly tyto trestní nálezy potvrzeny.

O stížnostech podaných na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Je nesporno, že činnost německé národně-socialistické strany dělnické byla 4. října 1933 zastavena a že od tohoto dne byla podle § 2 zákona č. 201/1933 Sb. jakákoli činnost jmenované politické strany zakázána. Je dále mimo spor, že Rudolf E. a Heřman H. vydali Josefu M. 28. listopadu 1933 jako býv. funkcionáři německé národně-socialistické strany dělnické potvrzení, že byl až do konce prosince 1932 členem místní organisace strany v Rýmařově, že však již od složení mandátu v městské radě neměl žádné funkce ve straně ani za tuto stranu. Sporné jest, zda v pouhém vydání tohoto potvrzení a v jeho přijetí lze spatřovati činnost německé národní socialistické strany dělnické, jak ji má na mysli § 2 cit. zákona. Žalovaný úřad vychází v nař. rozhodnutích z názoru, že do činnosti politické strany spadá též vydávání osvědčení a legitimací o tom, zda někdo je či není členem strany, a to bez ohledu na to, k jakým účelům se takové osvědčení nebo legitimace vydává, a že funkcionáři politické strany, kteří tato osvědčení za stranu vydávají, vyvíjejí činnost strany. Poněvadž pak poté, co činnost strany byla podle zákona č. 201/1933 Sb. zastavena, je jakákoli činnost této strany zakázána, dospívá žal. úřad k závěru, že je také zakázáno, aby poslední funkcionáři strany vydávali osvědčení o tom, zda někdo byl členem strany, jejíž činnost byla zastavena, a kdy z ní vystoupil. Bývalý příslušník strany, který poslední funkcionáře o takové osvědčení žádá, vchází podle názoru žal. úřadu ve styk se stranou a prohřešuje se tudíž rovněž proti zákazu vyslovenému v § 2 zákona č. 201/1933 Sb. Stížnosti hájí naproti tomu názor, že uvedené ustanovení zákonné má na mysli jen činnost, která má za účel zakázanou stranu tajně udržovati nebo v utajené formě nechati žíti dále. Činnost, kterou vyvíjeli st-lé, pod toto ustanovení však nespadá. Nss uznal za správné stanovisko stížností.

Je pravda, že vydávání osvědčení o členství v politické straně je činností této strany, že tedy funkcionáři strany, kteří takové osvědčení vydávají jménem strany, vyvíjejí činnost strany. Tím však není ještě prokázáno, že pouhé vydání takového osvědčení posledními funkcionáři strany, jejíž činnost byla podle zákona č. 201/1933 Sb. zastavena, sluší bez dalšího pokládati za další vyvíjení činnosti této strany podle § 2 cit. zákona. Počítáť zákon sám s tím, že v určitých případech bude nutno zjistiti, zda někdo byl členem politické strany, jejíž činnost byla zastavena, a kdy z ní vystoupil, ba ukládá býv. příslušníkům strany v určitých případech i povinnost, aby prokázali, že ze strany v určité době vystoupili. V těchto směrech stačí poukázati na ustanovení § 4 zákona č. 201/1933 Sb., podle něhož příslušníci strany, jejíž činnost byla

zastavena, nesmějí po určitou dobu pořádati bez úředního povolení ani shromáždění omezená na zvané hosty, na ustanovení § 7, podle něhož může úřad příslušníky strany, jejíž činnost byla zastavena, podrobiti určitým omezením, a na ustanovení § 20, podle něhož je příslušníkem strany mimo jiné nejen ten, kdo je nebo v posledních 6ti měsících byl organisovaným členem, nýbrž i ten, kdo na její jméno byl kandidován nebo za ni navržen pro veřejnou funkci, pokud neprokáže ve lhůtě mu dané, že byl kandidován nebo navržen proti své vůli, nebo že ze strany vystoupil dříve než před 6ti měsíci. Skutečnost, že někdo byl v určité době členem strany, mohou hodnověrně, spolehlivě a závazně potvrditi za okolností jen funkcionáři strany, po zastavení činnosti strany poslední funkcionáři této strany, jak se také v nař. rozhodnutích uvádí. Podle toho plyne však ze zákona o zastavení činnosti a o rozpuštění politických stran samotného, že poslední funkcionáři strany, jejíž činnost byla zastavena, budou po případě povinni potvrditi, zda někdo byl po určitou dobu členem strany, jejíž činnost byla zastavena; nelze proto tuto činnost posledních funkcionářů strany pokládati za činnost strany, která je podle § 2 uved. zákona zakázána. O činnost takovou nejde ani tehdy, když býv. příslušník strany žádá poslední funkcionáře o potvrzení, že v určité době přestal býti členem strany, kdyžtě vydání takového potvrzení samo o sobě není — jak bylo uvedeno — zakázanou činností strany a zákon nadto sám příslušníkům strany ukládá, aby prokázali, že přestali býti členy strany v určité době, a průkaz takový může býti hodnověrně, spolehlivě a závazně podán za okolností jen potvrzením posledních funkcionářů strany. Činnost, o kterou jde, mohla by býti pokládána za pokračování činnosti strany, jejíž činnost byla podle zákona č. 201/1933 Sb. zastavena, jen tenkráte, kdyby (způsobem procesně bezvadným) byly zjištěny skutečnosti (forma, obsah vydaného potvrzení, účel, k jakému bylo vydáno, a pod.), jež by vydání takového potvrzení vtiskovaly ráz »činnosti« strany podle § 2 cit. zákona. Nic takového však v daném případě zjištěno nebylo.

Z těchto úvah dospěl nss k závěru, že poslední funkcionáři strany, jejíž činnost byla podle zákona č. 201/1933 Sb. zastavena, nevyvíjí další činnost této strany podle § 2 uved. zákona již tím, že bývalým příslušníkům této strany prostě potvrdí, v které době byli členy strany a kdy z ní vystoupili, a dále, že takové činnosti nevyvíjejí ani bývalí příslušníci strany, kteří poslední funkcionáře o takovéto potvrzení požádají. Žal. úřad, zbudovav nař. rozhodnutí na opačném právním názoru, vyložil zákon nesprávně.

Č. 12.848.

Školství: Učitel, který byl ustanoven definitivním s platností od 1. ledna 1926, nemůže z § 42 zákona č. 104/1926 Sb. čerpati nárok na započet služební doby pro postup do vyšších platů, i když mu na její započet vznikl právní nárok před 1. lednem 1926, kdy byl ještě zatímním učitelem.

(Nález ze 7. dubna 1937 č. 11.971/37.)